

ΑΠ' ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΟ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

ΤΟΥ Ρ. C. KACH

ΕΙΜΑΙ ΘΑΝΑΤΟΠΟΙΝΙΤΗΣ!.. "Ε, ΚΙ' ΥΣΤΕΡΑ ;

«Με τόν έκπληκτικό αυτόν τίτλο, έδωσε γραπτά τό άπονημονευμάτά του στόν δημογραφό κ. Κάς, άρχισινάκτι μιάς άπ' τίς μεγαλύτερες έφημερίδες τού Κέντουκι τής Άμερικής, ό φανερός διαρρήκτης και δολοφόνος Νήλ Μπόουμαν !

Διαβάστε τα κί' άπολαύστε τα...

«... Έγινε επίτελους τό χατήρι σας, κύριε Κάς... Μου γινήκατε κουνούπι τόσες ήμέρες, τό σάς γράφω—σάνει και καλό—τό άπονημανεύμά μου, και μάλιστα «κοπουράϊ» τά την έφημερίδα σας !... Πάρτε τα λοιπόν, δθμισούστε τα, και «εφορτωθήτε» με στό μέλλον, όπως πρόκειται να «εφορτωθώ» κί' έγώ εσάς, μέσα σέ λίγες ήμέρες, μόλις θ' άνεβώ στην Ήλεκτριχ Κασέλα !...

Εγώ κάνε άπ' τό 1920 ως τώρα, διάφορες «δουλειές», άλλα τό «φόντε» μου εινε, στίς διαρρήξεις, στην τοιχοκόλλησι εικόνων ύποψηφίων βουλευτών, και στην άπάγη τών χρηματικών άποστολών τών διαφόρων Τραπεζών... Ίσως να χανανούσα κί' επίδειξις συγγραφεύς και λογοτέχνης μιά μέρα. Ποιάς έφει !...

Άλλά σάς βεβαίω, ότι τό παρόν λογοτεχνικών προϊόν τής πέννας μου εινε τό τρώτο—κί' άσφαλός και τό τελευταίο—τής κάποις περιπετειώδους ζωής μου !... Είμαι θανατοποίνιτης, βλέπετε, κί' ή ήλεκτριχ καρέλα μου τό και τό δώρο τών καρδά νά έξελιχθώ και σέ λόγιό !

Άρχετá όμως είπατε, κί' άς προχωρήσουμε μέ λίγα λόγια στην έξιστορήσι τού παρελθόντος μου :

Γεννήθηκα στό Μοριστάου, κατά τό 1903... Οί γονείς μου ήσαν ένα ζευγάρι άγαθών κί' εύπολήτων «νοικοκύρηδων» τής πόλεως, και φρόντισαν να μου δώσουν μιά χριστιανική ανατροφή και μιά μόρφωσι καλούτιστα... Σκόπευαν να μέ σπουδάσουν κατόπιν δικηγόρο, άλλα «ο' άφίνε ό διάβολος ν' άγιάσσει»... Όχι, βέβαια !...

Έτσι, δέν άφησε κί' έμένα ό διάβολος ν' άγιάσσω... Θυμώμαι, κατά τό 1920, δεκαεπτά περίπου χρόνων, και μαθητής τού «Κολλεγίου» τάσσαστο στό έξίλο τών καθηγητή μου τής Χημείας !... Άρρομή ήταν τό γεγονός, ότι μοιβάλε «μηδέν» έπειδή δέν θυμόμουν τίς ένώσεις τού ύδρογονου μέ τό φώσφορο !

Φυσικά, μέ έδιωξαν άπ' τό Κολλέγιο... Άτιλπισμένος τότε κί' ό πατέρας μου, μέ έδιωξε επίσης άπ' τό σπίτι...

Επί χρόνια, επί τέσσερα—πέντε χρόνια, άλλαξα εκατόν τέσσερα ως εκατόν πέντε επαγγέλματα: Λοιδρός στό πεζοδρόμιο, άχθωφόρος στίς σιδηροδρομικές σταθμούς, άντιγραφεύς συμβολαιογραφεύου, πλανόδιος καραμελλοπώλης, και τό ρεάτα... Άλλά πολύ πύο συχνά, τοιχοκόλλουσα τίς φέτσες και τό έκλογικά προγράμματα τών ύποψηφίων στούς τοιχοίους τών σπιτιών... ή... έδερνα τίς πολυάριθμες φίλες μου, γιά να μου δίνουσ ποσοστά άπ' τό «κοιμπόδεμα» τούς...

Τέλος, τόν Μάρτιο τού 1925, κί' ένα ήμιον πύο είκοσιδύ έτών κορυφός νέος, ή Άστυνομία τού Κολόμπους με συνέλαβε μιά βραδυά, μέ τή γελία πρόφασι ότι... διέρρηξα τάχα κί' άπογύμνωσα ένα περίπτερο μικροπολητό !...

Α, ή Άστυνομία ειναι πάντα ύπερβολική ! Τό γεγονός τίς προμηθεύτηκα λίγα τοιγράφα, τίς πρό άπομηνύ μου χρίσταν, σέ ώρα νυχτερινή και κατά τρόπο λιγάκι δασνήςκοντος έστω, τό χαρακτήρισε ή Άστυνομία μέ τό ποικιλάδες όνομα «Κλοπή διά διαρρήξεως» ! Κί' ως άμοιβή μου γιά τό μικρογεγονός αυτό, μέ έστειλε στίς κεντρικές φυλακές τού Οχάιο, γιά να παρασθεθισο επί τής χρόνιά !

Έγώ όμως θεωρούσα, ότι θινόναν ή αξιοπερίεπά μου μέ τό να ζω τίς βράος τού κρότους, επί τόσα χρόνια... Τήν άπομύ μου αειδή την γνωστοποίησα μιά βραδυά τών δεσμοφυλάκα μου, την ώρα πού μέ κλείδουσε στό κελλί μου, και τόν παρακάλεσα να μου επιτρέψη να δραπετεύσο άπό εκεί μέσα...

Ό δ' σμοφυλάξ μου όμως, ήταν πολύ άνόητος, δυστυχώς... Δέν συμφώνησε καθόλου μέ την όρθή άπομύ μου... Κί' έτσι, μέ ανάγκασε να διαφανώσο μαζί του, να τόν σταγαλιόσο «έκεί τόπου» και ντυμένος μέ τή στολή του να φύγω άπ' τό παραθερητήριό του...

Πέρασαν τέσσερες μήνες άπό τότε... Είχα συνάψει σχέσεις μέ ένα σωρό αξιοτίμους κί' εύπολήτες προσωπικότητες τών χαρτοπαγιώνων και τών «παρά—χαμπαρέ»... Μέ είχεν ανακηρύξει άρχηγό του, δίχως ναχο ύποβάλει τίς σχετική ύπομνησίματα... Και περνούσα μαζί τούς «ζωή χαρισιάμενη» εισπράττοντας φόρους κάπως άναγκαστικούς άπ' τό ώ-

ραία κοριτσόπουλα τού καμπαρέ, κί' άπ' τούς διαφόρους χαρτοπαγιείς...

Σταδιοδρομούσα, καθώς βλέπετε, λαμπρά... Άλλά και πάλι βροθήκα άντιμέτωπος μέ τίς γελοίες άντιλήψεις τής ύποθηδρομικής Άστυνομίας... Κάποιο άλλο μου κωνγαδάκι σέ κάποιο νυχτερινό κέντρο, τό χαρακτήρισαν ως «Άπότειαν φόνου, άπρωμελέττα τραύματα και διατάξιες τής κοινής ήσυχίας»... Μέ συνέλαβαν λοιπόν και πάλι και μού φρότωσαν στή ράχη και τί διαφανία μου έκείνη, μέ τόν μαχαίρη δραμοφυλάκα μου... Και καταδικάστηκα σέ ισόβια δεσμά... Κατόπιν μέ έστειλαν να έκτίσω την ποιή μου, στίς ερειχτές τού Κέντουκι...

Άπ' την πρώτη—πρώτη άκόμα στιγμή, βρήκα στένωση κί' άνθυγινό τό κλίμα τών φυλακών τού Κέντουκι... Κί' δύο περνούσε 2 καιρός, τόσο ή πλήξη μου δικαιολογούσε τίς πρώτες μου άσές έντυπώσεως. Άποφάσισα λοιπόν ν' αλλάξω τόν άέρα... Κάποιος καλός μου φίλος—περιτό τό όνομά του, γραμιά θά τό διαβάρω κί' ή εγγράμματη δυστυχώς Άστυνια—νοήσετέ ένα λεπτότατο προνόκιο, καλοκαρμύμένο μέσα σέ μιά τοιρά... Πριόνια ύπομνηστικά τά σίδερα τού φεγγιτίου τού κελτίου μου, και μιά νύχτα βροχηρή και σκοτεινή κατόρθωσα να δραπετεύσο...

Άντάμωσα τούς συντρόφους μου... Έγκατέστησα τό στρατηγείο μου στό Μάουονβιλ... Κί' ή έπιχειρήσις μου άρχισαν, έπιχειρόδετατες και κεραυνοβόλες :

1ον) Διαρρήξαμε μιά νύχτα την «Κρατική Τράπεζα» τού Ρουαβίλ, και στό μερίδιο μου πήρα τό γαργαλιτικό ποσό τών τριών χιλιάδων δολλαρίων (περισσότερα άπό τριακόσιες χιλιάδες δραχμές).

2ον) Χτυπήσαμε μιά γραμιά τών χιλιού κί' ή εγγράμματη στό στανό τών βουνοσειρών τού Μοριστάου... Σκοτώσαμε δύο άστυφώλους, τραυματίσαμε πέντε, διώξαμε πανικόβλητους τούς άλλους, άράξαμε τά χρηματόδέματα, κί' έπισαν στό μερίδιο τού καθένος μας άπό έπτά χιλιάδες δολάρια.

3ον) Χτυπήσαμε ή χρηματάποστολή τής Τραπέξης Γινάδης—Χούττον... Άράξαμε τά χρηματόδέματα, σκοτώνοντας έναν άστυφώλακα και τραυματίζοντας άλλον ένα... Μεριδιο τού καθένος συντάτουρου μας : δύο χιλιάδες δολάρια.

4ον) Χτυπήσαμε σέ μιά όρανή χαράδρα τή μεγάλη χρηματάποστολή τής Τραπέξης «Χίγινν σποτ»... Τό πανηγύρι έκεί σάβηχε πύο αίματιρό, άλλα και πύο ένδιαφέρον φυσικά : Πέντε άστυφώλακες και δύο ύπάλληλοι τής Τραπέξης σκοτώθηκαν, τρείς τραυματίστηκαν κί' άπ' τούς συντρόφους μου επίσης σκοτώθηκαν έπτά... Πρώη μου φορά πάνθανα μιά τέττα πανοληθρία, τών όποια λυπήθηκα κατάκαρδα, παρ' όλο πύο τό μερίδιο τών σκοτωμένων τό μοιραστήρασε οί ζωντανοί. Μάς έπισαν άπό 28 χιλιάδες δολάρια τού καθένος μας (κάπου τρία εκατομμύρια δραχμές) !

Ήμιον πύο πλούσιώτατος... Μπορούσο να σταματήσω τό έπιχειρόδες επάγγελμά μου, να δηλώσο γένεσι και μοστατία, ν' αλλάξω γλώση και μούση, να γίνο άνομόριστος και ν' άνεσχυθώ κάπου, ήσυχάζοντας γλυτώντας τή ζωή μου...

Άλλά φαίνεται ότι κοντά στούς αιθέρομανείς, κοκαίνιομανείς, οπιονμανείς και λοιπούς «...μανείς», ύπάχουον κί' οί κινδύνου οιωνοί... Και φαίνεται επίσης ότι κί' έγώ ήμιον ένας άπ' τούς τελευταίους : Ό κίνδυνος μέ γόητευε, μέ τραβούσε, μέ ζωονοιούσε !

Έξακολουθήσα, λοιπόν, τόν ίδιο «χαρά»... Άμετέρως είμαι ή διαρρήσις μου, ή συμπλοκές μου ή αιματηρές μέ τήν Άστυνομία, κί' ή άρπαγές τών τραπεζιούων χρηματάποστολών... Κινδύνουσα και μέντουσα... Πλευτούσα και κινδύνουσα...

Και πλούτιστα έντομαξού !

Μά όλα στην κόρη έξου ένα τέμα : Στίς 2 Άπριλίου τού 1934, ημερομιάτα Δευτέρας κί' ύστερα άπό μιά δλονυχιά κραταιλή, προτίσα να εαπλωθώ σ' ένα πεζοδρόμιο τής Νιχολαεβιλ και να κομηθώ εκεί, άντίς να τραβήσο γιά τό σπίτι μου !... Σαύβοντας ή περίτολος γιά να μέσωμαξέση, μέ πρόσέε καλύτερα ποιάς ήμιον...

Κί' ή... συγκινητική αναγόρση μου έπακολούθησε, μόλις μού πέρσασαν τίς χειροπέδες και μέ ζήτησαν κατόπιν μέ φροητές και κλιετούξ ! Πέρσα άπ' τό κακουρηκόμεισο... Και τό συνταραχικό παρελθόν μου μού κόστισε την εδάτη τών πινών... Θα άνεβώ στην ήλεκτριχ καρέλα, τόρα σέ λίγες μέρες...

«Ε, κί' ύστερα ;

Άς μέ συγχωρήσι ή κοινωνία, άν την... ένάχλιση κάποτε !

Ο Νήλ Μπόουμαν.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ
Τό Σάββατον 5 τρέχοντος μηνός κυκλοφορεί εις τάς Άθήνας τό Έβδομον βιβλίον τού «Μπουκέτο-Οικονομεί» τό όποιον θά περιέχη τά δύο άριστογραμμία : «ΔΥΟ ΚΑΡΑΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ» τού Άλεις Δουμά (πατρός) και «ΑΠ' ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τής Ντελλά. Εις τά ύποπρακτορεία τών Έπαρχιών θά σταλή την 11ην Οκτωβρίου. Με 4 δελτία και 8 δραχ. θά άποκτήσετε δύο έργα άληθινά άριστογραμμία !